

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1542/2025
22.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Дамњановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв 469/25 од 06.11.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 90/25 од 20.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Дамњановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв 469/25 од 06.11.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 90/25 од 20.11.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв 469/25 од 06.11.2025. године према окривљеном АА, који се налази у притвору од 14.08.2025. године, на основу решења Основног суда у Лесковцу К 361/25 од 14.08.2025. године, продужен је притвор за још 30 (тридесет) дана, из разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП и исти по наведеном решењу може трајати најдуже до 06.12.2025. године.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кж2 90/25 од 20.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Кв 469/25 од 06.11.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Дамњановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 8), 9) и 10) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и повреде члана 68. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и окривљеног пусти да се у наставку суђења брани са слободе.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим – другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 8), 9) и 10) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, својим наводима бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) односно постојање законских разлога за одређивање и продужавање притвора према окривљеном и полемиче са значењем израза „окривљени“ из члана 2. став 1. тачка 2) ЗКП, нападајући при томе и образложења побијаних решења, истицањем да у истима није наведено из којих доказа проистиче постојање основане сумње да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. На исту повреду поступка бранилац указује и наводима да суд није навео које су то конкретно околности које указују да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац наводи и повреду одредбе члана 68. ЗКП, те надаље у захтеву истиче да је доношењем побијаних решења повређена презумпција невиности прописана одредбом члана 3. ЗКП, као и одредба члана, 16. ЗКП, јер је, према ставу браниоца, суд доносићи своју одлуку, занемарио чињенице које иду у корист окривљеног и није узео у обзир чињеницу да је притвор крајња нужна мера која се одређује ако се блажом мером не може постићи иста сврха, на који начин је повређена и одредба члана 188. ЗКП.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају, бранилац окривљеног само формално, као разлог подношења захтева наводи повреде закона, због којих је подношење захтева дозвољено, иако се те повреде по својој правној природи углавном

могу учинити само у правноснажној пресуди којом се одлучује о постојању кривичног дела и кривици окривљеног, а не у решењу о притвору, које представља процесну одлуку, којом се одлучује о постојању основа сумње да је неко лице извршило кривично дело и испуњености услова за његово задржавање у притвору, па како при томе исте образлаже оспоравањем чињеничног стања (члан 440. ЗКП) и истицањем повреде одредби чланова 2. став 1. тачка 2), 3, 16. и 188. ЗКП, као и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић